Macleaya Rohl. – makleja, okecek **Papaveraceae**

2 druhy robustných trvalek původem z východní Asie

***Macleaya cordata* (Willd.) R. Br. – makleja srdčitá, okecek srdčitý**
(syn. *Bocconia cordata* Willd., *Bocconia japonica* André)

Původ*:* Japonsko, Čína, Tchajwan
Ekologie: travnaté svahy, louky

Růstové a vzhledové charakteristiky:
Vytrvalá 250 - 300 cm vysoká trvalky s oddenkem. Celá rostlina prostoupena mléčnicemi, ronícími oranžově hnědé mléko, které je lehce jedovaté a může vyvolat podráždění kůže. Lodyha přímá, nevětvená, u báze dřevnatějící ale každým rokem odumírající. Listy střídavé, okrouhlé, 10-20cm v průměru, hluboce laločnaté, dlouze řapíkaté, laloky zubaté. Svým tvarem připomínají list fíkovníku (*Ficus carica)*. Spodní strana čepele listu měkce stříbřitě plstnatá, celá rostlina šedě modrozelená. Listy na podzim barví do žluta. Květy jsou malé, okrově až bronzově zbarvené a tvoří velké, až 30 cm dlouhé, jemně větvené laty. 2 kališní lístky záhy po rozkvětu opadávají, korunní plátky chybí, tyčinek 25 – 30, plod **elipsoidní tobolka se 4 – 6 semeny**. Kvete VII - IX.

***Macleaya microcarpa* (Maxim.) Fedde**
(syn. *Bocconia microcarpa Maxim.)*

Původ*:* centrální Čína
Ekologie: travnaté svahy, louky

Růstové a vzhledové charakteristiky:
Podobná předešlému druhu, trochu nižší 200 – 250 cm a v květu ranější. V listu těžce odlišitelná od předešlého druhu. Květy s nádechem do měděné či okrové barvy. Tyčinek v květu 8 – 12, **tobolka kulatá s 1 semenem.**

V pěstování zřídka čisté botanické druhy, nejčastěji jejich mezidruhový hybrid, pod názvem ***Macleaya x kewensis*** Turill. Sterilní hybrid s krémovými kališními lístky dorůstá velikosti 150 - 200 cm.

Nejvýznamnější odrůdy:

´Kelway´s Coral Plume´	Korálově červený květ	250 cm
´Spetchley Ruby´	Rubínově červený květ	200 cm
´Summer Haze´	Broskvový květ	200 cm
´Flamingo´	Krémově růžový květ	200 cm

´Spetchley Ruby´

´Kelway´s Coral Plume´

***Macleaya* sp.**

Pěstitelské vlastnosti a požadavky: Okecek je velmi dlouhověká trvalka. Ke zdárnému růstu vyžaduje hlubší, živné, lehčí půdy. Preferuje polostín a mírně vlhké stanoviště. Velmi dobře však roste také na slunci. Silné odkvetlé lodyhy seřezáváme na podzim. Mladé výhonky a listy mohou být na jaře spáleny pozdními přízemními mrazíky. Na stanovišti se šíří podzemními oddenky a v ideálních podmínkách může být invazivní až agresivní (obzvláště v lehkých písčitých půdách). I přesto že dorůstá až přes 200 cm, nevyžaduje oporu a vyvazování. Při skupinových výsadbách ji sázíme na vzdálenost cca 50 x 50 cm.

Množení: dělením (jaro), řízkováním oddenků (zima)

Použití v zahradní a krajinářské tvorbě:
Tato divoce rostoucí trvalka se záhonovým charakterem je velmi atraktivní mohutnou rostlinou okrasnou listem a květem. List je nositelem středně hrubé textury s mdlým a našedlým povrchem. Velké, vzdušné závojovité květenství propůjčuje rostlině v době kvetení jemnější charakter. Sieber (1990) ji řadí k trvalkám stanovištního prostoru „Freinflächen – Fr – „Otevřené plochy.“
Uplatnění najde jako solitéra nebo ve skupinách. Můžeme ji použít:

- popředí dřevin a větších keřů
- světlé okraje dřevinných vegetačních prvků

- popředí zdí, plotů – vhodná k odclonění či maskování nežádoucích prvků
- pozadí jednostranných trvalkových záhonů nebo jako výrazná dominanta v trvalkových záhonech

- solitéra do trávníku apod.

Literatura a odkazy:

Sieber, J.: Die Sichtung der Stauden. Teil 1. Geschichte und Beetstauden. Bonn: Förderungsgesellschaft Gaertenbau. 1990.
Rocker, K.: Prachtstaude Federmohn. In.: Garten praxis 7/2007, str. 15-19.